

Wilhelmina f 5.000,- ontving en het vruchtgebruik van alle onroerende goederen; een zekere Joannes P. Eeltiëns zou alle overige goederen krijgen. Het Begijnhof zou met een apart legaat bedacht zijn. In het laatste testament lag de nadruk op diegenen van de familie die ondersteuning nodig hadden maar waarbij de beslissing hierover lag bij Wilhelmina die universeel erfgenaam was. Verder ontving het Begijnhof meer goederen en gelden maar moest daar een en ander tegenover stellen. Ook was het testament veel meer gespecificeerd, veel relatief kleine bedragen werden aangewend voor de *zielelavenisse* van Pastoor van Zon en eventueel van zijn familie.

Aangaande het toezicht op de uitvoering van het testament schreef de minister van het Departement voor de zaken der R.K. Eredienst op 4 augustus 1859 een brief¹⁶¹. Precies één jaar na het overlijden van Pastoor van Zon liet zijn zuster Wilhelmina Cornelissen-van Zon als universeel erfgenaam in een notariële akte vastleggen dat zij ingevolge het testament van 1854 afgifte deed van twee percelen bouwland aan het Begijnhof, waarbij Pastoor Verdaasdonk dit namens het Begijnhof aanvaardde¹⁶².

Wilhelmina overleed enkele jaren nadien in 1864 en het onroerend en roerend goed van haarzelf en van haar heerbroer verspreidde zich over de familie. Van de inventaris van Pastoor van Zon is tot op heden slechts bekend dat hij een spiegel bezat, vervaardigd omstreeks 1790 of mogelijk iets later; het merkwaardige hiervan is dat deze spiegel versierd is met symbolen van de vrijmetselarij. Uit onderzoek in het archief van de Orde van Vrijmetselaren onder het Grootosten der Nederlanden is gebleken dat niemand in de uitgebreide familie van Pastoor van Zon lid is geweest van een loge in Breda, Den Bosch, Tilburg of in andere omliggende plaatsen; in die periode was het namelijk voor katholieken niet ongebruikelijk om *maçon* te zijn¹⁶³. De katholiek Petrus J.G. Ingen Housz was vanaf 1801 lid van de loge *Het Vrij Geweeten* te Breda; hij was de enige man in de loge waarlangs betrekkingen bestonden met Pastoor van Zon en het is plausibel dat deze spiegel van hem afkomstig was¹⁶⁴. Het is niet onmogelijk dat toen Petrus Ingen Housz op 20 februari 1848 als celibatair overleed, zijn neef en oomzegger Florentius Ingen Housz deze spiegel erfde. Deze laatste werd op 29 maart daaropvolgend tot secretaris van de bisschop benoemd en uit dien hoofde had hij met Pastoor van Zon te maken. Wellicht zou Florentius Ingen Housz de spiegel niet willen of kunnen houden bij de strenge Mgr. van Hooydonk. Florentius overleed op 9 januari 1854; een half jaar later zou Pastoor van Zon diens oudste broer Johannes J.L. Ingen Housz als executeur testamentair benoemen (ook langs hem zou de spiegel bij Pastoor van Zon terecht kunnen zijn gekomen)¹⁶⁵.

Petrus J.G. Ingen housz zou echter tussen 1 april 1804 en 1 april 1805 de loge verlaten hebben ofwel zijn ontslag hebben gekregen. De loge *Het Vrij Geweeten* werd na de brand van de schouwburg in 1811 opgeheven; eerst na 1832 zou opnieuw een loge te Breda opgericht worden waar Petrus Ingen Housz geen lid meer van werd¹⁶⁶. Het is dus mogelijk dat hij eerder, vóór zijn overlijden afstand van deze spiegel had gedaan.

Een zuster van hem, Elisabeth Ingen Housz, was een tante van Deken Cornelis Oomen met wie Pastoor van Zon goed bevriend was. Zij was gehuwd met Mr. Henricus Oomen en zij bewoonden het Huis van Wijngaerde in de Catharinastraat te Breda. Na de dood van haar man maar zeker vanaf 1829 woonde zij tegenover

